

**OPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Opole, 2026.01.21

NRU.8361.671.2025

D E C Y Z J A Nr 10 / 2026

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce **OS.9 GROUP SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ**, ul. Krucza 16/22, 00-526 Warszawa, NIP 7011130508, KRS 0001020769, **karę pieniężną w wysokości 1300 zł (słownie złotych: jeden tysiąc trzysta 00/100)** z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 14.10.2025 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIiH*, zawiadomił spółkę OS.9 GROUP SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. Krucza 16/22, 00-526 Warszawa, zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 27 i 31.10.2025 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.671.2025 z dnia 24.10.2025 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIiH* przeprowadzili kontrolę w punkcie dorabiania kluczy zlokalizowanym w XXX, w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku czynności kontrolnych ustalono, iż w punkcie dorabiania kluczy, w miejscu ogólnodostępnym i widocznym dla konsumentów znajdował się cennik na świadczone usługi. Analiza przedmiotowego cennika wykazała nieprawidłowości w zapisach cen przy 10 pozycjach na 12 uwidocznionych w cenniku. Ujawnione nieprawidłowości polegały na uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości – ceny podane zostały w otwartych przedziałach kwot „od”.

Nieprawidłowości dotyczyły niżej podanych usług:

Klucze mieszkaniowe:

1. Nacinane – cena od 29 zł,
2. Nawiercane – cena od 49 zł,
3. Jednopiórowe – cena od 59 zł,
4. Dwupiórowe – cena od 69 zł,
5. Do skrzynek pocztowych i szafek – cena od 29 zł,
6. Do zabezpieczeń – cena od 29 zł,
7. Do kłódek – cena od 29 zł,
8. Klucze samochodowe – cena od 59 zł,
9. Klucze motocyklowe – cena od 39 zł,
10. Sejfowe – cena od 59 zł.

Niejednoznaczny sposób uwidocznienia cen świadczonych usług stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z §10 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku dalszych czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych 100 partii towarów oferowanych do sprzedaży, stwierdzając nieprawidłowości w 11 przypadkach, które polegały na braku uwidocznienia cen jednostkowych przy niżej wymienionych towarach:

1. Klej kontaktowy Globus 40 ml w cenie 12,00 zł,
2. Brunox Top-Lock do konserwacji zamków 25 ml w cenie 33,00 zł,
3. Super Globus Klej Żel 6 g w cenie 7,99 zł,
4. Perfumy samochodowe 90 ml w cenie 29,00 zł,
5. Tiross uniwersalny gaz do zapalniczek 300 ml w cenie 33,00 zł,
6. Walther gaz pieprzowy 40 ml w cenie 56,00 zł,
7. Anti-dog gaz pieprzowy 63 ml w cenie 45,00 zł,
8. NATO Defense gaz pieprzowy w żelu 50 ml w cenie 59,00 zł,
9. Red Pepper gaz

pieprzowy w żelu 40 ml w cenie 54,00 zł, **10.** Pro-tect gaz pieprzowy 40 ml w cenie 43,00 zł, **11.** Ara balsam do wyrobów ze skóry 250 ml w cenie 28,00 zł.

Ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości dotyczące uwidaczniania cen jednostkowych stanowią naruszenie art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Wskazane nieprawidłowości udokumentowane zostały w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.671.2025), w Załączniku nr 1 do protokołu kontroli – „Zestawienie towarów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen jednostkowych - stan na dzień 27.10.2025 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej lub świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W czasie kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze poprzez uwidocznienie cennika ze wskazaniem jednoznacznych cen za usługi oraz uzupełnienie brakujących cen jednostkowych. Wobec powyższego odstąpiono od wydania decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 229, z późn. zm.).

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 22.12.2025 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* wezwał *Stronę* do określenia, do jakiej kategorii przedsiębiorców w rozumieniu art. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz.U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.), dalej *Prawo przedsiębiorców*, kwalifikuje się kontrolowana spółka. *Opolski WIIH* poinformował również, że przesłankę wielkości obrotów

i przychodu oceni na podstawie dokumentów finansowych udostępnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym.

W dniu 09.01.2026 r. do siedziby Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu wpłynęła odpowiedź *Strona* datowana na dzień 05.01.2026 r. W przedmiotowym piśmie *Strona* podniosła, że stwierdzone uchybienia miały charakter formalny, nie były działaniem zamierzonym ani ukierunkowanym na wprowadzenie konsumentów w błąd, a także nie skutkowały uzyskaniem przez Spółkę nienależnych korzyści majątkowych. *Strona* podkreśliła także, że wszystkie wskazane nieprawidłowości zostały usunięte niezwłocznie. Wobec powyższego *Strona* wniosła o uwzględnienie wskazanych okoliczności oraz o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. Do niniejszego pisma *Strona* dołączyła oświadczenie o średniorocznym zatrudnieniu w 2024 r. wskazując, iż wyniosło ono 2 pełne etaty.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona, prowadząc działalność gospodarczą w punkcie dorabiania kluczy mieszczącym się w XXX, nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen za świadczone usługi w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości – co dotyczy 10 zapisów w cenniku oraz nie uwidoczniała cen jednostkowych 11 produktów oferowanych do sprzedaży.

Sposób uwidaczniania cen świadczonych usług szczegółowo reguluje § 10 oraz § 11 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl § 10 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* – ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową.

Zgodnie z § 10 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* – przy uwidacznianiu cen za usługi mogą być podawane stawki godzinowe, stawki procentowe, ceny za kilometr i inne stawki przeliczeniowe, które powinny zawierać wszystkie elementy składowe ceny.

W myśl § 11 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* – w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Sposób uwidaczniania cen jednostkowych towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej szczegółowo regulują § 3 i § 4 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

W myśl § 3 ust. 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* – cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio

przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę oraz cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności lub podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone powyżej, o czym stanowi § 4 ust. 2 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz § 10 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił, przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między

organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując oceny **stopnia naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* stwierdził, że *Strona* jest odpowiedzialna za:

- brak przekazania konsumentom jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o cenach świadczonych usług w punkcie dorabiania kluczy przy 10 usługach na 12 znajdujących się w cenniku oraz
- brak uwidocznienia cen jednostkowych przy 11 produktach na 100 skontrolowanych, przy czym cen jednostkowych brakowało przy wszystkich produktach objętych tym obowiązkiem, zatem nieprawidłowość dotyczyła 100% skontrolowanych towarów, co do których wymagane było podanie ceny jednostkowej.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Cena usługi jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danej usługi spośród innych dostępnych w ofercie handlowej. Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o cenie, w szczególności o ostatecznej cenie za daną usługę. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usług. Jeżeli jest to zgodne z praktyką obrotu, ze względu na rodzaj świadczonej usługi, zamiast cen za usługę można podawać cenę jednostkową. W niniejszej sprawie nieprawidłowości dotyczyły uwidocznienia cen usług w cenniku w sposób niejednoznaczny oraz budzący wątpliwości (podanie ceny w otwartym przedziale kwotowym „od”). Skali i wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do 83,33% usług poddanych kontroli, które były oferowane w kontrolowanej placówce.

Strona w prowadzonym punkcie dorabiania kluczy nie uwidoczniła również cen jednostkowych 100% towarów, co do których istniał taki obowiązek. W myśl art. 3 ust. 1 pkt 2 *ustawy o informowaniu o cenach* cena jednostkowa to cena ustalona za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach. Brak informacji o cenach jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży stanowi o wysokim stopniu naruszenia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Przy prawidłowo uwidocznionych cenach jednostkowych konsument ma możliwość porównania ceny produktu oferowanego w danej jednostce miary

z cenami produktów podobnych np. o większej lub mniejszej ilości produktu w opakowaniu zbiorczym. Ceny jednostkowe są szczególnie istotne, ponieważ dają konsumentowi możliwość porównania cen ustalonych za daną jednostkę towaru, w przeliczeniu na litry, kilogramy, metry, sztuki, a co za tym idzie pozwalają na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Oceniając charakter i skalę naruszenia należy zaznaczyć, iż mimo że nieprawidłowości dotyczyły 11% wszystkich skontrolowanych towarów, stanowiły one 100% towarów, co do których *Strona* miała obowiązek uwidocznienia cen jednostkowych.

Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze lub usłudze, w szczególności o cenie i cenie jednostkowej. Po ocenie stanu faktycznego i prawnego *Opolski WIIH* uznał, iż charakter, waga i skala naruszenia w przedmiotowej sprawie stanowią o znacznym stopniu naruszenia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów dotyczących uwidaczniania cen.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* zważył, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze i uwidoczniono brakujące ceny jednostkowe towarów oraz cennik ze wskazaniem jednoznacznych cen za oferowane usługi.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Opolski WIIH* przy wymierzaniu kary pieniężnej uwzględnił informację o wielkości obrotów i przychodu *Strony* z prowadzonej działalności gospodarczej w roku 2024 uzyskaną na podstawie dokumentów finansowych udostępnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Opolski WIIH przyjął również, iż zgodnie z przepisami *Prawa przedsiębiorców*, *Strona* jest mikroprzedsiębiorcą tj. przedsiębiorcą, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
- 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro.

Powyższe ustalono na podstawie oświadczenia *Strony*, a także na podstawie wysokości osiągniętych obrotów z prowadzonej działalności za 2024 rok. *Opolski WIIH* uznał, iż wysokość kary nie będzie stanowić zagrożenia dla bytu przedsiębiorcy, a jej wymierzenie pozwoli na realizację celów kary zawartych w dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE. L z 1998 r. Nr 80, str.27, z późn. zm.), dalej *Dyrektywa 98/6/WE*.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z przepisami *Dyrektywy 98/6/WE* kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary i usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z dwóch przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwie warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w kontrolowanej placówce udostępniono cennik, w którym 83,33 % cen oferowanych usług, uwidocznionych zostało w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, a nadto 100 % towarów objętych obowiązkiem uwidocznienia cen jednostkowych nie zostało oznaczonych ceną jednostkową. Nieprawidłowości stwierdzono przy wszystkich oferowanych do sprzedaży produktach, co do których istniał obowiązek uwidocznienia cen jednostkowych. Wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji o cenach towarów i usług, które powinny zostać uwidocznione w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę*, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw, aby odstąpić od ukarania na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 *Kpa*, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie ww. warunków.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ww. ustawy. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym

Opolskiemu WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* przez niejednoznaczne uwidocznienie cen oferowanych usług oraz przez brak uwidocznienia cen jednostkowych w przypadkach, w których było to wymagane na podstawie obowiązujących przepisów. Podkreślić należy, iż cena i cena jednostkowa musi być prawidłowo uwidoczniiona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości **1300 zł**. Uwzględniając rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości oraz zakres naruszenia *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000** NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja

o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji
Handlowej
Aneta Rabczewska

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) od decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Ozimska 19, 45-057 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (e-mail) pozostawia się bez rozpoznania.
3. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
4. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. W myśl art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a Stronie nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu

III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.).

7. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. OS.9 GROUP SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
ul. Krucza 16/22
00-526 Warszawa
2. Wydz. BA
3. aa

AHZ/AM

